

Teofil Dębowski

Siewierz, pow. Zawiercie

Informator Archeologiczny : badania 4, 247

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SIERADZ — Wzgórze Zamkowe patrz wczesne średniowiecze

SIEWIERZ, pow. Zawiercie Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Teofil Dębowski. Finansował WKZ w Katowicach. Pierwszy sezon badań. Zamek — średniowieczny i okres nowożytny.

Wstępne badania archeologiczne zamku biskupów krakowskich w Siewierzu objęły teren dziedzińca zamkowego i południowe skrzydło mieszkalne, łącznie 81 m². Calec osiągnięto na głębokości 500 cm tylko na jednej działce.

Odsłonięto bruk dziedzińca ułożony w okresie nowożytnym i otaczający fundament budowli stojącej na środku dziedzińca. Fundament budowli sięga głębokości 500 cm. Niewykluczone, że fundament jest pozostałością średniowiecznego stołpu. Od strony południowej przylegają doń resztki konstrukcji drewniano-kamiennych (wał?). Odsłonięto mur zamykający średniowieczne założenie obronne od strony południowej. Warstwy nowożytne występują do głębokości około 100 cm. Głębiej zalegają nawarstwienia średniowieczne i być może wczesnośredniowieczne. Występują w nich ślady pożaru — warstewki przepalanej polepy glinianej zwęglonego drewna i spalonego zboża.

Wśród zabytków ruchomych przeważają ułamki naczyń głównie średniowiecznych. Interesujące jest współwystępowanie w warstwach niezaburzonych typowej ceramiki XIII—XIV-wiecznej i ułamków naczyń polewanych datowanych na innych stanowiskach bardzo późno, nawet na okres nowożytny. Na uwagę zasługują liczne znaleziska militariów: groty strzał łuku i bełtów kuszy, ostrogi z kółkiem zębatym, grot oszczepu, topów i kule żelazne. Z innych przedmiotów żelaznych wystąpiły pojedyncze egzemplarze kłódek i kluczy, fragmenty noży, haczyk do wędki, fragmenty sierpów i liczne gwoździe. Spotyka się także przedmioty kościane: szydła, igły i okładziny rękojeści noży. O miejscowej produkcji tych narzędzi świadczy występowanie odpadków produkcyjnych: rogowych i kościanych. W warstwach mierzwy nad calcem zachowały się szczątki organiczne: resztki tkanin i skóry, pestki wiśni lub czereśni, łupiny orzechów laskowych i włoskich.

Badana na dziedzińcu zmierzające do wyjaśnienia funkcji domniemanego stołpu i konstrukcji drewniano-kamiennych będą kontynuowane w przyszłym roku.

SOBIEŃ — Manasterzec patrz wczesne średniowiecze